

V Horních Stakorech si připomněli 700 let od první písemné zmínky o obci. Atmosféru zachytil objektivem Miroslav Polach. Více uvnitř Zpravodaje.

HORNÍ STAKORY VE SLAVNOSTNÍM HÁVU

UŽ 700 let uplynulo od první písemné zmínky o Horních Stakorech. U této příležitosti se v sobotu 24. května konala na území obce velká slavnost. Program začal u dřevěné zvonice a pokračoval na školním hřišti. Cestu lemovaly ukázky Staročeských májů.

Během odpoledne vystoupil také Dětský pěvecký sbor Základní školy Kosmonosy a zatancovali členové Folklórního souboru Furiant. Otevře-

no bylo muzeum a křtu se dočkala publikace Historie Horních Stakor očima Antonína Čecha. Na závěr uvedl Divadelní amatérský soubor FIASKO představení Botox bez záruky.

„Spolupráci Kosmonos s Horními Stakorami vnímám jako velice dobrou,“ zmínil při oslavách kosmonoský místostarosta JUDr. Ladislav Řípa. „Spolky se podílí na pořádné nejrůznějších akcí a organizují komunitní život. Jde o Spolek aktivních matek nebo Sbor dobrovolných hasičů.

Je to vždy o lidech. Musí tam být aktivní tahoun – někdo, kdo si to vezme na starost a zorganizuje to. Ve Stakorech mají výhodu, že jsou v krásném prostředí. Jsou sice součástí Kosmonos, ale řekl bych, že jsou hodně samostatní. Jsem moc rád, že to tady funguje, že to tu žije, že je tu spousta akcí. Tato konkrétní je skvěle připravená a je to významné připomenutí existence obce. Loni tu byly velké oslavy k výročí školy, letos k výročí první písemné zmínky o obci. Jak

už jsem říkal, nebýt aktivních lidí tady ve Stakorech – a ve spolupráci s Městským úřadem Kosmonosy, tak by se to neuskutečnilo. Přijela velká spousta rodáků – a je to nádhera, že se takto lidé scházejí.“

Oslavám v Horních Stakorech se věnujeme také uvnitř Zpravodaje. Na organizaci akce se, vedle města Kosmonosy, podílely Muzejní společnost Kosmonosy, SDH Horní Stakory a Sdružení aktivních matek Horní Stakory. (pp), fotil Miroslav Polach

OBCHOZÍ CESTA V PARKU

Do konce června bude městu předána k užívání hrací část parku. To znamená místo vybavené herními prvky po pravé straně při vstupu

do parku od školy. „Termín by měl být splněný,“ těší starostu Kosmonosy PharmDr. Eduarda Masarčíka. Původně se přitom uvažovalo při revitalizaci

parku o uzavření celého areálu. „Nakonec na radě města vznikl nápad, že bychom vytvořili takovou obchozí cestu po pravé straně od zámecké zdi při vstupu do parku. Hlavní část parku by tedy byla uzavřena od Podzámecké ulice, ale hrací část by zůstala otevřena a pochozí chodník, který vede po pravé straně od zámecké zdi směrem k Altamíře až dolů k hale, tak bude funkční.“

Důvod, proč je park uzavřený, je nasnadě – pracují tam tři firmy, těžká technika a primárně jde o bezpečnost jeho návštěvníků. „Tím, že bude park uzavřený a nebudou tam smět návštěvníci, tak ty revitalizační práce budou snáz proveditelné, než kdyby to bylo za plného provozu,“ doplnil Ing. Michal Šimon, vedoucí správního odboru města Kosmonosy. (pp)

REKONSTRUKCE VODOVODNÍHO ŘADU

Město Kosmonosy čeká nejvýraznější dopravní omezení. VaK bude totiž rekonstruovat vodovodní řád v Debřské ulici od zámku směrem k náměstí. Bude to znamenat značná dopravní omezení, kdy ulice Debřská se stane jednosměrnou, což vyvolá velké změny v Městské hromadné dopravě. Budou přidány spoje pro obsluhu zastávek, které by jinak zůstaly nedostupné. Pro první etapu platí termín od 1. července do 10. srpna 2025. Dotkne se prostor okolo statku a zámku. Kyvadlový provoz v tomto místě bude řízen semaforem. Druhá etapa bude od 11. srpna do 3. října. Ve směru z náměstí do Debře bude v úseku k ulici Lípy jednosměrný provoz. (pp)

Uvnitř čtete

Revitalizace
zámeckého parku ... 2

Nový pavilon
pro matku a dítě ... 3

Oslavy v Horních
Stakorech ... 4 + 5

Nad'a Konvalinková
v Zrcadlovém sále... 6

Mladí fotbalisté
podpořili charitu ... 7

Fotbalista Matějovský
očima synů ... 8

PŘÍSTUP K ALTAMIŘE

Důležitou skutečností je to, že kompletním uzavřením parku by se znepřístupnila i cesta do Altamíry. „Po dohodě s Odbory KOVO MB, konkrétně jejich předsedou Jaroslavem Povšíkem, kterému chci velmi poděkovat, tak odbory mají velkou zásluhu na tom, že ve velmi krátkém čase pod zámeckou zdí ve spodní části bude vybudována obslužná komunikace vedoucí až k Altamíře. Dokončená by měla být v blízké době. Zároveň chceme v rámci revitalizace celého areálu Altamíru do něj začlenit. A to tak, aby lidé získali daleko větší povědomí o její existenci. A nepůjde jen o Kosmonosáky, či lidi z blízkého okolí, ale jde nám o to, aby se o Altamíře vědělo v daleko širším kontextu. A chtěli bychom při slavnostním otevření zámeckého parku příští rok také slavnostně – spolu s Jaroslavem Povšíkem – tento krok udělat,“ nastínil plány ohledně Altamíry kosmonoský starosta PharmDr. Eduard Masarčík (pp)

JAK VYJDE ZPRAVODAJ

Další číslo Zpravodaje, společně pro oba letní měsíce, vyjde na přelomu července a srpna. Následující pak už klasicky v září. Užijte si dovolenou a načerpejte síly. To vám přeje nejen za redakci, ale také za Město Kosmonosy. (red)

Hrací část parku bude dokonce června předána k užívání veřejnosti.

DEN MĚSTA VE VOLNOČASOVÉM AREÁLU

Den města Kosmonos ve Volnočasovém areálu Obora se opět vydařil, a to i přes skutečnost, že akci nepřálo počasí. „Musím říct, že jsem prožil velmi psychicky náročné dopoledne, ale nic jsme nezrušili, jen jsme o hodinu posunuli začátek. Chtěl bych z celého srdce poděkovat kolektivu zaměstnanců městského úřadu – jmenovitě Tereze Fridrichové, Markétě Staňkové, Martinu Macounovi, Mirkovi Slánskému a celé technické skupině města, kteří se podíleli na celé přípravě této akce,“ vypočítal starosta PharmDr. Eduard Masarčík. Podle něj se jedná o Den, který už má svou tradici. Je velký ať už rozsahem nebo počtem účinkujících a diváků. „Chtěl bych také poděkovat několika stovkám těch, kteří přišli, a to opravdu příšerné počasí je neodradilo. Zpětná vazba od nich byla úžasná.“

Vedle města Kosmonosy se na zdárném průběhu akce podíleli

Den města Kosmonos si nenechal ujít ani starosta PharmDr. Eduard Masarčík. Fotil Jaroslav Hoffmann

také partneři, kterým se sluší poděkovat. Konkrétně se jedná o Dragon, OC KVARTET Kosmonosy, KLZ, Řeznictví a uzenářství BAR-

THEL, Svoboda a Průcha, D+D Park Kosmonosy, BPBP, Rádio MB, Víno Hruška, ZPŠ a JOSYMA MB. „Chtěl bych také poděkovat

Ing. Vladimíru Handlíkovi a týmu Nadace letadla Metoděje Vlacha za závěrečný průlet letadel. Už teď se přitom těšíme na příští ročník a doufáme, že počasí bude mnohem

lepší. Změníme ovšem místo – příštím Dnem města Kosmonos chceme otevřít zrevitalizovaný zámecký park,“ přeje si PharmDr. Eduard Masarčík. (red)

ZPRÁVA O ČINNOSTI MP V KVĚTNU

Městská policie Kosmonosy řešila v měsíci květnu několik přestupků proti veřejnému pořádku, například odkládání odpadků mimo vyhrazená místa, k monitorování těchto přestupků jsou používány fotopasti. Za tento přestupek lze na místě uložit sankci až do výše 10 000 Kč.

MP zasahovala u dvou případů sebepoškození, kdy osoby s řeznými poraněními MP ošetřila o přivolala RZ a PČR.

MP soustavě využívá vozidlo s radarem pro statistické měření průjezdů vozidel obcí. Na základě nasbíraných dat se stanovují místa pro mě-

ření rychlosti v katastru obce.

První červnový den zahájila sezóna na biotopu. MP bude jako každoročně kontrolovat příslušné place-né parkoviště a jeho okolí.

MP v měsíci květnu odchytila 3 toulavé pejsky, kteří byli umístěni do záchytného kotce a za pomoci Městského úřadu Kosmonosy byli majitelé vždy dohledáni.

Na konci května byl otevřen kruhový objezd nad D10, což se projevilo na snížení počtu průjezdů vozidel Průmyslovou ulicí a následně městem Kosmonosy.

Ota Váradi, DiS, velitel MP

DEN MĚSTA OBJEKTIVEM JAROSLAVA HOFFMANNA

Atmosféru Dne města Kosmonos zachytil svým objektivem Jaroslav Hoffmann. I z fotografií je jasné, že nepřízeň počasí nemohl připravit návštěvníky areálu o dobrou náladu a každý si dokázal odpoledne náležitě užít.

PIVOVARSKÉ SKLEPY V PARKU

Pivovarské sklepy, které jsou součástí parku a byly odděleny od areálu mříží, město nechalo vyklidit. „Přitom jsme zjistili, že jsou krásně suché, žádná vlhkost, plíseň, a jsou využitelné. To se velmi zalíbilo Nadačnímu fondu Škoda Auto na pořádání různých společensko-kulturních akcí,“ nabídl možné využití pivovarských sklepů s výhledem do budoucna starosta PharmDr. Eduard Masarčík. „V této části bude umístěna i veškerá technologie, takže musíme počítat i s tím, že plocha sklepů se trochu zmenší,“ vysvětlil vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon. (pp)

HŘIŠTĚ PRO HASIČE

Na společné schůzce vedení města, vedoucího správního odboru Ing. Michala Šimona a firmy BPBP vznikl scénář a itinerář následných kroků pro dokončení plochy pro hasiče v areálu SK Kosmonosy. Aktuálně firma BPBP slíbila, že by během července osela hřiště travou a v září by měl proběhnout křest toho areálu. „Na to by měla navázat další akce, což je cyklostezka Greenway Jizera, do které jsme se zapojili. Povede právě kolem hasičského hřiště. Dojde tak k propojení s naší cyklostezkou směrem na Chudoplesy.“ zmínil vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon. (pp)

PŘÍSTŘEŠEK NA ZASTÁVCE

Autobusová zastávka u Transcentra ve směru do Mladé Boleslavi bude mít nový přístřešek, a to výměnou za ten stávající. Na realizaci se podílí město Kosmonosy ve spolupráci se společností Škoda Auto a.s. (red)

NOVÝ PAVILON PRO MATKU A DÍTĚ VYROSTE DO TŘÍ LET

Klaudiánovu nemocnici v sousední Mladé Boleslavi vede už několik let Kosmonosák JUDr. Ladislav Řípa. Nejenže je předsedou představenstva této jedné z pěti krajských nemocnic (ostatní jsou Kolín, Příbram, Benešov a Kladno), ale zároveň je i místostarostou Kosmonos. Klaudiánova nemocnice pod jeho vedením před pár dny znovu obhájila akreditaci Certifikát kvality a bezpečí, ale zároveň v pondělí 9. června krajští zastupitelé odsouhlasili finanční částku 900 miliónů korun na stavbu nového Pavilonu pro matku a dítě. Co to všechno obnáší a bude obnášet? Zeptali jsme se.

Co vlastně je Certifikát kvality a bezpečí?

„Naše nemocnice podle České společnosti pro akreditaci ve zdravotnictví poskytuje kvalitní a bezpečnou zdravotní péči a je vysoce hodnocena ve všech standardech a ukazatelích.“

Co všechno reakreditace obnáší?

„Jde o každodenní práci zdravot-

Ředitel Klaudiánovy nemocnice a místostarosta Kosmonos JUDr. Ladislav Řípa

nického i nezdravotnického personálu nemocnice. Ono to není tak, že na jeden den se uklidí a vše nachystá a další den to zase odpadne. Příprava má několik stupňů a časových fází. A právě vyvrcholením všeho je hlavní den akreditace, kdy komise obchází nemocnici, pracoviště si vybírá náhodně, kontroluje, jak fungují nastavené procesy, jak funguje péče o pacienty, zkrátka, jak máme všechno nastaveno tak, aby pacient byl v bezpečí a aby byl správně léčen. Nám se ten Certifikát podařilo obhájit na další 3 roky,

ale to neznamená, že usneme na vavřínech. Opravdu je za tím obrovská práce všech v nemocnici a já jsem hrdý, že jsem součástí Klaudiánky.“

Dalším významným a trefným si říci i historickým milníkem bude stavba Pavilonu pro matku a dítě. Krajští zastupitelé v pondělí 9. června schválili postupné poskytnutí 900 miliónů korun právě na stavbu této nové budovy. Můžete být konkrétnější?

Je to největší investice v dějinách nemocnice, stavba, kterou potřebujeme neméně padesát let. Naše porodnice a vše, co s ní souvisí, je více jak 35 let v prostorách, které původně byly považovány za dočasné. A všichni naši lékaři, porodní asistentky, sestřičky a další personál stále slýchají: ještě chvíli vydržíte, brzy se dočkáte. A teď se to stalo! Ještě to sice chvíli potrvá, než přivítáme první miminko, ale už vše má reálnější obrysy. Budou to krásné, moderní prostory, které budou odpovídat standardům 21. století.“

Co to znamená?

„To znamená samostatné pokoje

pro rodičky s novorozencem, ambulantní prostory s návazností na další zdravotnické prostory, moderní kvalitní porodní boxy, neonatologie pro nedonošená miminka, která potřebují návaznou péči, gynekologický operační trakt pro klasické pacientky gynekologie. Na to samozřejmě naváže Dětské oddělení, včetně pohotovosti a dětského lůžkového JIP a další odborné ambulance. Dále by v nově budovaném pavilonu mělo být oddělení ORL a v posledním patře toho objektu by mělo vzniknout i 5 nových operačních sálů, které velmi potřebujeme.“

Kraj postupně uvolní 900 miliónů, ale to není celková částka.

„Celkové náklady jsou vypočítané na 1,5 miliardy korun. Už máme vydané stavení povolení a hotovou projektovou dokumentaci. Výstavba potrvá zhruba tři roky. Zároveň by mělo jít o první energeticky pasivní nemocniční budovu v České republice.“

Kdy se začne stavět?

„Ono to nebude ze dne na den. V těchto dnech ještě pečlivě kontrolu-

jeme projekt. Stavba bude rozdělena na 3 etapy. Jednou z nich je propojení nové budovy s těmi stávajícími, což bude nejnáročnější úkol, protože naše objekty mají různé výšky a je v nich i různý provoz. Ten nemůže a nesmí být přerušovaný. To bude velmi logisticky i technicky náročné. Druhou etapou jsou přeložky inženýrských sítí. Jinak řečeno: budou to 3 samostatné veřejné zakázky. Ty první dvě bychom chtěli spustit co nejdříve, a počítáme, že soutěž na zhotovitele hlavní stavby bychom měli vyhlásit v září.“

Takže za 3 roky, jak jste říkal, by mělo být hotovo?

„Doufáme, že to tak bude.“

Jinak musíme dodat, že každé kosmonoské miminko, které se narodí v Klaudiánce – a to nejen v budoucím Pavilonu pro matku a dítě, ale i teď ve „staré“ budově porodnice v mladoboleslavské ulici Boženy Němcové, dostává od radnice Města Kosmonos malé dárky bezprostředně po narození.

JANA PETROVÁ,
foto Klaudiánova nemocnice

Krajští zastupitelé odsouhlasili finanční částku 900 miliónů korun na stavbu nového Pavilonu pro matku a dítě.

REVITALIZACE ZÁMECKÉHO PARKU

V souvislosti s revitalizací zámeckého parku se kosmonoský starosta PharmDr. Eduard Masarčík nejprve vrátil o pár měsíců zpět. „Rozhodovali jsme se, jestli zámecký park revitalizovat. Nakonec k tomu došlo a jsme za to moc rádi. „K těm vzpomínkám patří i to, jak jsme hledali řešení, jestli přiznat grottu (uměle vytvořená jeskyně – pozn.red.), protože historicky v tom parku existo-

vala. Byla zarostlá a prvním krokem bylo nechat její okolí vyčistit. Potom jsme jednali s Ing. architektem Tomášem Šantavým o finanční náročnosti projektu tak, aby byl pro nás přijatelný. Při předběžné sondáži, před víc než rokem, jsme totiž zjistili, že v grottě jsou zachované původní umělé krápníky. V současnosti nejsou největším problémem stavební práce, ale hledáme, jak vylepšit zvole-

nou technologii tak, aby zajišťovala čištění jezírka, do kterého bude voda z umělého vodopádu dopadat. Tak jsme společně s Ing. Michalem Šimonem oslovili firmu, která nám dělala technologii na biotopu. Chceme se dostat na takovou technologii čištění, která by nám zajišťovala bezproblémový celoroční provoz.“

Podle slov Ing. Michala Šimona, vedoucího správního odboru,

byla grotta ještě ve stavu, kdy šla zachránit. „Na druhou stranu se novou technologií musíme napojit na stávající konstrukci grotty. o to je to složitější, pracnější a časově náročnější. Stále věříme, že ten finální termín, což je srpen letošního roku,

splníme.“ „V tom jsme oba velcí optimisté. To, že jdeme v souladu s termínem, napovídají i kontrolní dny,“ uzavřel téma grotty PharmDr. Eduard Masarčík. Přímou v zámeckém parku už byla pak dokončena oprava opěrné zdi.

(pp)

 SKODA Nadační fond

Revitalizace zámeckého parku probíhá podle plánu. Už v příštím roce se právě tam uskuteční Den města.

BOHATÝ PROGRAM KVĚTNOVÝCH OSLAV

Z programu oslav v Horních Stakorech si stoprocentně vybral každý bez rozdílu věku. Jednou z organizátorek byla PETRUŠE ŠVESTKOVÁ ze Spolku aktivních matek. V rozhovoru ovšem nebyla řeč jen o oslavách 700 let od první zmínky o obci, ale také o dalších aktivitách. Horní Stakory zkrátka žijí společensko-kulturním životem.

Jak dlouho se vlastně samotné oslavy připravovaly?
„Intenzivně poslední dva měsíce.

Plány už ale byly minimálně půl roku dopředu. Jen jsme doladováli termín konání akce.“

Co všechno jste v Horních Stakorech připravili?

„Jako první si návštěvníci oslav mohli prohlédnout Stakorskou zvonici a kostel svatého Havla na místním hřbitově. Poté se přesunuli k Haltýři, kde viděli ukázkou staročeských májů. Další program pokračoval u školy. Vystoupil tam dětský sbor Základní školy Kosmonosy, Baráčníci, zatancovaly stakorské děti, zahrál harmonikář a k vidění bylo také šermířské vystoupení Pánů z Michalovic. Byly připravené soutěže pro děti včetně stolního tenisu, dílniček nebo malování na obličej. Pokřtili jsme také publikaci Horní Stakory v letech 1325 až 1925 očima Antonína Čecha. Večer bylo k vidění představení Botox bez záruky pod režijním dohledem bývalé ředitelky Základní školy v Horních Stakorech Jany Krivánkové.“

Zmínila jste publikaci mapující historii Horních Stakor.

„Knižku jsem viděla zhruba před měsícem. Vychází z poznámek amatérského archeologa Antonína Čecha a do knižní podoby je převedl Miroslav Štěpánek, spolupracovali s ním Nad'a Havlenová a Jaroslav Horák.

Samozřejmě jsme se na tu publikaci moc těšili. Horní Stakory si ji zaslouží. Je to završení oslav 700 let od první písemné zmínky o obci.“

V Horních Stakorech jste velice aktivní. Květnové oslavy ale nebyly jedinou letošní akcí. Co už letos máte

za sebou a co vás čeká?

„Letos už jsme připravili Maškarní bál. Díky vstřícnosti majitele hostince, který nám zapůjčí prostory. Odpoledne tak můžeme udělat maškarní pro děti, večer pro dospělé. Všichni se na to moc těší. Samo-

zřejmě jsme měli tradiční pálení čarodějnic. Čeká nás Loučení s prázdninami, Stakorská jízda motorkářů nebo podzimní Gulášobraní. Bude to třetí ročník akce, která vtáhne do víru dění starší i mladší. Tradicí je pak i rozsvícení Vánočního stromu.“

PUBLIKACE HORNÍ STAKORY V LETECH 1325-1925

K oslavám v Horních Stakorech patřil také křest publikace Horní Stakory v letech 1325 až 1925 očima Antonína Čecha. Výběr jeho záznamů o historii, které jsou uloženy v depozitáři místního muzea, sestavil MIROSLAV ŠTĚPÁNEK. Právě s ním jsme si o publikaci povídali. Na úvod jsme se zeptali na osobu Antonína Čecha.

„Byl to amatérský archeolog a historik. A už v době, ve které žil, používal vědecké postupy, které jsou nezbytné pro tuto práci. To znamená, že při každém nálezů jakéhokoli artefaktu pořizoval kompletní dokumentaci. U většiny věcí v našem depozitáři jsou ještě jeho původní označení. Teď nás navštívil specialista na pazourky, který nám odděloval ty nejstarší nálezy, to znamená 7 tisíc let a starší, od těch mladších, kterých je tady mnohem víc a poznámky pana Čecha si velmi pochvaloval.“

Jak dlouho vlastně publikace vznikala? Jak dlouho jste na ní pracovali?

„Já jsem na tom strávil zhruba rok. Nad'a Havlenová pak materiály přepisovala celou zimu.“

Jak se vůbec shromažďovaly informace z historie Horních Stakor?

„Muzejní spolek vydal už spoustu publikací, zaměřených na jednotlivé věci, takže jsem se snažil, aby i tato knížka byla ve faktickém souladu s těmi ostatními.“

Bylo něco, co vás při probírání se historií překvapilo?

„Já se přiznám, že jsem si až po prostudování zápisů pana Čecha udělal ucelenou představu o té sedmisetleté historii. Dodnes totiž veškeré odborné nebo i popularizační publikace uvádějí o Horních Stakorech pouze zhruba tříádkové informace – ať už je to o tvrzi nebo

Miroslav Štěpánek drží v rukou publikaci mapující historii Horních Stakor

i o dalších památkách. A zápisy pana Antonína Čecha jsou krásně seřazené – i když někdy ta posloupnost je malinko narušená. Já jsem se to v té naší publikaci snažil napravit, aby to na sebe navazovalo a zároveň, aby to mělo vazbu i na Kosmonosy. Jakmile se Horní Stakory staly součástí kosmonoského panství za rodu Černínů, tak ty vazby už byly přímé až do období první republiky.“

Vý sám jste při oslavách provázel po nejzajímavějších místech historie Horních Stakor. Kudy vedla cesta?

„Lokalita kolem zvonice je podle těch zápisů prokazatelně nejstarší místo ve Stakorech. Tato lokalita je dokonce zapsaná v zemských deskách v Praze (Zemské desky jsou úřední knihy, ve kterých se zapisovaly majetkové převody a trestní záležitosti šlechty, vedené při zemském soudu v Království českém. Tyto desky sloužily jako doklad o vlastnictví půdy a jiných nemovitostí, a to už od 13. století. – pozn. red.). Některé z desek ale bohužel shořely, takže se jim říká „pohoře-

lé“ desky, ale obnovovaly se. Ovšem už v těch pohořelých deskách ta hornostakorská tvrz s kostelem je zaznamenána. Já si myslím, že tady je přímá vazba mezi tím, jak johanité získali v roce 1186 Kosmonosy, které v té době měly 9 chalup. Rád začal obec zvelebovat jak po stránce materiální, tak duchovní.“

Co ještě bylo středem zájmu?

„Dál bych zmínil lokalitu mezi ovčínem a zvonici, kde bylo velké pohřebiště už v 10. století. Antonín Čech se tedy domníval, že v místě hřbitova byla původní tvrz, pravděpodobně s nějakou modlitebnou. A toto místo zůstává až do současnosti v obdobném stavu a využívá se podobně jako před 700 lety – tedy kostel, hřbitov, později tam byla i škola, dnes je to upravené jako park. Odtamtud přecházíme uličkou, která je jen pro pěší a musela vzniknout v době, kdy se začaly dělit velké zemědělské usedlosti a zvyšoval se počet obyvatel. Přibližně od roku 1800 jich tu trvale žilo na 300. Ale třeba po 30leté válce tady nebyl nikdo. Byla tady vypálená pustina.“

Tím ale prohlídka ani zdaleka neskončila. Je to tak?

„Dál jsme došli k haltýři (drobná stavba vybudovaná nad pramenem či potokem, která slouží k chlazení potravin – pozn. red.), je to prameniště, ve kterém je stále voda zhruba metr pod zemí. Naši předkové tak měli jistotu přísunu kvalitní pitné vody jak pro sebe, tak pro zvířata. A kolem tohoto pramene vznikaly usedlosti už v té nejstarší době. Něco podobného je v ulici směrem Na babu, která původně patřila ke Zvířetickému panství, které později získal řád cisterciáků z kláštera Hradiště. Ti o něj přišli v husitských válkách, kdy husité cisterciácký klášter vypálili při cestě do Prahy.“

Miroslav Štěpánek doprovází při oslavách místostarostu Kosmonos JUDr. Ladislava Řípu.

NOVINKY ZE STAKORSKÉHO MUZEA

Muzeum v Horních Stakorech také v letošním roce nabízí novinky, které doplňují už tak bohatou sbírku. „Vitriny pro novou expozici muzea jsme získali z Prahy a my jsme do nich zkompletovali život Josefa Šimona od jeho narození v Chaloupkách až po jeho úmrtí,“ zmínil Miroslav Štěpánek. Z expozice se například dozvíte, že byl farářem, ale byl ženatý, tudíž byl v církvi Československé. Byl to spisovatel, básník, naprostá renesanční osobnost. Psal do časopisů, vydával tisky s náboženskou tematikou a výtežek z toho převáděl stavbu kaple. To byl jeho největší podíl. „K vidění je také dokument, který máme z otevření kaple – je tady kompletní soupis všech, kteří přispěli, kdo kapli postavil, zkrátka úplně všechno. Když jsme tento poklad našli, tak jsme měli obrovskou radost. Je to kaple svatého Havla a ty dokumenty jsou i k re-

konstrukci této kaple – to znamená k soše sv. Havla nad vchodem do kaple, k tympanonům nad okny, ke svaté rodině a ke klanění se svátosti oltářní. Tady pak máme kříž, původně byl zlatý, teď je černý. Tady je ta kaple, kterou nechali postavit Černínové a po 190 letech musela být stržena, protože padala střecha. Zhruba ve stejné době nechali Černínové postavit kostel v Kosmonosech a tady to byla kaple sv. Havla. Tato hlava byla původně uvnitř, je to sv. Josef, artefakt je zrestaurovaný. Tady je dokumentace k tomu pomníku, kde stála celá socha z dílny kosmonoského rodu Jelínků. Poslední socha, kterou tento rod vytesal, je z roku 1781,“ upřesnil Miroslav Štěpánek při představení letošního přírůstku, který muzeum získalo v zimních měsících. K tomu všemu přibýly originální dokumenty, kdy se páter Šimon stal čestným občanem Horních Stakor.

STAKORY PROSTĚ ŽIJÍ, TĚŠÍ NAĎU HAVLENOVOU

Paní NAĎA HAVLENOVÁ už tříadvacet let natrvalo žije v Horních Stakorech. Stala se členkou Muzejního spolku a podílela se, díky přepisu historických materiálů, nemalou měrou na vzniku publikace o obci. V rozhovoru o tom prozradila víc.

Vý jste přepisovala texty. Jak se vlastně z vašeho pohledu publikace rodila? Přeci jen přepisovat historické materiály asi vůbec nebylo jednoduché.

„Ta knížka byla úžasná od pana Čecha. Je napsána krásným písmem, nenašla jsem tam jedinou gramatickou chybu. Dalo se to proto krásně přepsat.“

Nad'a Havlenová (na snímku vlevo) ve společnosti Petruše Švestkové ze Spolku aktivních matek.

Jak dlouho jste na přepisech pracovala?

„To já vlastně nevím ... Asi dva měsíce, vždycky po chvilkách, jak byl prostě čas.“

Je v publikaci něco, co vás překvapilo?

„Všechno v ní je nesmírně zajímavé. Některé informace jsem pochopitelně o Stakorech nevěděla, pak jsem se sama začala zajímat, kde třeba byla původní cihelna. (cihelna měla neslavný konec. Po jejím zrušení postavilo panství jednopatrový dům pro své dělníky. Bylo v něm osm světnic. Bydlelo tam na padesát lidí a s nimi pochopitelně děti. Jenže právě hrajícími si dětmi byla budova zapálena a 9. srpna 1904 vyhořela – poznámka redakce).“

Když se vám do rukou dostala konečná podoba publikace, to vás asi zahřálo na duši?

„No to určitě! Miroslav Štěpánek stoprocentně vybral to nejzajímavější.“

Řekněte mi i něco o sobě? Jaký máte vztah k Horním Stakorům? Jste zdejší rodačka?

„Nejsem rodačka, ale v roce 1985 jsme tady koupili chalupu a posledních tříadvacet let tady bydlíme nastálo.“

Jak se tady žije?

„Musím říct, že dobře. Zúčastňu-

Stakory skutečně žijí, shodují se místní. Oslavy 700 let od první písemné zmínky o obci to jen potvrdily.

jeme se pravidelně všech akcí, když máme čas. Jen mě mrzí, že už tady není třeba funkční hospoda. Rádi totiž vzpomínáme na plesy a zábavy. Jinak pořádané akce se tady těší obrovskému zájmu lidí. Zkrátka, Stako-

ry opravdu žijí. Stačí zmínit Spolek aktivních matek nebo hasiče, kteří se na pořádání akcí podílí.“

Co vaše civilní profese? Jaká je?

„Já už jsem v důchodu. Díky tomu jsem se dostala také k muzejní-

mu spolku. Na základě zmínky ve vašem Zpravodaji, že pánové Štěpánek s Horákem začínají muzeum obnovovat a přivítali by nějaké dobrovolníky, kteří by to s nimi chtěli dělat. Tak jsem se přihlásila...smích.“

NEJVĚTŠÍ ODMĚNOU JE VYDAŘENÉ VYSTOUPENÍ

Folklorní soubor Furiant z Malé Bělé vystupuje na nejrůznějších kulturních akcích, pořádá vlastní zábavné dny. Sympatie diváků si získal také při hornostakorských oslavách, kde vystoupil a dočkal se zaslouženého potlesku a uznání. Právě o souboru jsme si povídali s MONIKOU ČAPKOVOU. První otázka směřovala k historii Furiantu.

„Historie našeho souboru čítá 26 let. Loni jsme tak oslavili čtvrt století činnosti. Jak jste si mohli povšimnout, vystupujeme pro všechny generace dohromady. Líbí se mi na tom to, že nerozlišujeme, jestli je někdo starý nebo mladý. Prostě je fajn, že nám to klapě dohromady. V Horních Stakorech rozhodně nevystupujeme poprvé, už jsme tady byli na nejrůznějších akcích.“

S vámi vystupuje i muž, který je s obcí spojený a stará se o historii –

Na snímku Monika Čapková z Folklorního souboru Furiant

pan Miroslav Štěpánek.

„Ano, pan Štěpánek patří do složky námi interně nazývané, a to prosím bez urážky, „pozdní sběr“. V tom našem souboru je aktivní a musím ho pochválit. Patří k těm mladším právě ve zmíněném „pozdním sběru“.

V souboru máte hodně mladých tanečníků. Jak se vám daří získávat je do svých řad?

„Z velké části je to o tom, že jsou to naše děti. My si vychováváme novou generaci, to je úplně nejdůležitější stav. Než se to povede, aby u toho zůstaly, pochopitelně laškovat s dalšími koníčky jako jsou hasiči nebo moderní tanec. Jsem ale ráda, že se nám je daří takhle udržet. Na druhou stranu díky mladým se nám ty starší zase vrací k aktivní činnosti, což je super. Osvědčilo se nám to a opravdu tady takové případy máme.“

Kde všude vlastně vystupujete?

„Nejvíce pochopitelně v našem regionu. Máme ovšem na kontě také vystoupení v jiných městech a také zahraničí. Spolupracujeme například s Chorvaty, s českou populací, která tam žije. Pravidelně každých pět let tam jezdíme a oni zase k nám.“

Dá se vůbec spočítat, kolik těch tanců máte na repertoáru?

„Je jich strašně moc. Kdybychom všechny měli předvést, tak jich bude možná takových padesát. Takovou pozornost ale nikdo neudrží, většinou se soustředíme na to, aby naše vystoupení trvalo do dvaceti minut. Aby to zkrátka bavilo. Kromě klasických českých tanců umíme i spoustu moravských. A na to pochopitelně chodíme zase v jiných krojích.“

Jak máte možnost, když použijí sportovní terminologii, trénovat a připravovat se?

Máme výborné zázemí. U nás

Velkému zájmu se těšilo vystoupení Folklorního souboru Furiant

v Malé Bělé, odkud náš soubor je, máme zkušebnu. Je v budově Osadního výboru, my patříme pod Bakov nad Jizerou. Město nám prostor zdarma dává k užívání. Takže my v pátek připravujeme děti, v neděli zbytek. Když se pak chystáme třeba na nějaký festival, tak trénujeme všichni dohromady.“

Kolik vůbec máte členů?

„Když se sejdeme úplně všichni a vyrazíme na nějakou větší akci, tak je nás kolem třiceti.“

Zatím mluvíme o souboru Furiant jako takovém. Co ale vy osobně? Co vás mezi Baráčníky přivedlo?

„To je strašně jednoduché. Pocházím z velké baráčnícké rodiny.

Můj děda byl vlastně jedním z iniciátorů tancování České besedy. Potom, když už jsme dospěli do stádia, že jsme se tím začali zabývat sami, tak jsme si řekli proč z toho neudělat soubor a nevystupovat jen jednou ročně. Takže jsme to vzali pěkně z gruntu a jsme tam, jak říkám, celá rodina.“

Co pro vás vůbec ten tanec a všechno kolem něj znamená? Řekněte takový odpočinek, odreagování se od běžného života nebo jak to správně nazvat?

„Někdy je to strašně náročné. Ukočírovat tolik lidí a se všemi být za dobře, tak to jde hodně těžko, ale musíte. Jsme ale fakt taková báječná

parta. Jak se říká, těžko na cvičišti, lehký na bojišti. Takže po vystoupení si zhluboka oddychneme. Před tím jsou to ovšem někdy nervy. Obzvláště, když jde o něco vážnějšího. Je to ale určitě můj velký koníček.“

Můžete říct, co je pak pro vás největší odměnou?

„Největší odměnou je vždycky vydařené vystoupení. Úplně to nejlepší je, že nás to udržuje jako partu pohromadě. To mě těší ze všeho nejvíce.“

DVOUSTRANU PŘIPRAVILI:
TEXT PAVEL PETR,
FOTO MIROSLAV POLACH

VEČER PLNÝ ENERGIE S HEREČKOU NAĎOU KONVALINKOVOU

Nad'u Konvalinkovou není třeba zvlášť představovat. Česká divadelní a filmová herečka, moderátorka a členka souboru Divadla na Vinohradech. A také žena, která kolem sebe šíří dobrou náladu a optimismus. Setkání s ní zkrátka její příznivce nabíjí energií. O tom se přesvědčili diváci při besedě s ní a jejím kolegou Patrikem Rozehnalem. **NADA KONVALINKOVÁ** po skončení Křesla pro hosta s úsměvem na tváři odpovídala na naše otázky.

Do Kosmonos jste přijela na povídání s vašimi fanoušky. Jak ráda máte podobné pořady a hlavně bezprostřední kontakt s diváky?

Já to miluju! Lidé většinou bývají úžasně vstřícní a baví se. A to je ten důvod, proč to člověk dělá. Emoce jsou krásné, ať už se lidi smějí nebo pláčou. A při těch živých vystoupeních to okamžitě poznáte.“

Jak moc máte nabitý kalendář?

„Já hraji ve Vinohradském divadle, jsem tam členkou už 10 let. Ted' konkrétně ve hrách Pygmalion a Hana. Zkoušíme navíc Ondinu, hru kterou v roce 1938 napsal francouzský dramatik Jean Giraxdoux a měla jsem zaskok ve hře Past na myši. Ale tuto hru hraji ještě v divadle v Příbrami. Navíc v Činoherním klubu v Praze je to ještě Kočka na rozpálené plechové střeše a v divadélku Viola je to

pak Stará dáma vaří jed.“

Když vás tak poslouchám – máte vůbec nějaké volno?

„Upřímně? Musím říct, že málo. Dozkoušela jsem jednu hru, měla jsem tři dny volna a začala zkoušet další. Ale ta Ondina se musela dozkoušet, protože je otevřením našeho nového působiště až půjde Vinohradské divadlo do rekonstrukce. Máme ji sice nazkoušenou, ale generálky ještě nebyly – ty budou až v nových prostorách Radiopaláce, který je kousek od Vinohradského divadla na Vinohradské třídě.“

Prozradíte, jak si vůbec pamatujete texty?

„Tak paměť mi naštěstí ještě slouží. Ale je to celoživotní trénink. A vtipné na tom je, že když jsem kdysi zavřela učebnice matematiky, fyziky a chemie, tak jsem si řekla, že už se nikdy nechci učit... (smích).“

Do Kosmonos jste přijela společně s Patrikem Rozehnalem. Vaše spolupráce je dlouholetá. Jak jí vnímáte?

„Je to dlouholetá láska, radost a štěstí. Známe se přes 20 let. Kdysi mě oslovil, jestli bych pro Český rozhlas nedělala pořad Pochoutky na talíři, že bych moderovala. Já jsem oponovala, že žádnou moderátorkou nejsem, že to neumím. Dlouho mě přemlouval. Tak jsem řekla, ať přijde ke mně domů, že to vyzkoušíme, že

něco uvařím a on, že to natočí. A pak si řekneme... ten den jsem tedy vařila, něco k tomu povídala a Patrik zarával: „Ale to je ono! Takhle to budeš říkat a dělat. To je to, co potřebujeme!“ A takhle to začalo. A v průběhu let vzniklo i nádherné přátelství. Jsem za to moc ráda.“

(pp), fotil Miroslav Polach

NA KUS ŘEČI S PATRIKEM ROZEHNEM

Nad'u Konvalinkovou doprovodí v Kosmonosech moderátor a rozhlasák **PATRIK ROZEHNAL**. Společně připravují řadu projektů. O tom všem jsme si povídali v Zrcadlovém sále.

V hlavní roli tady v Zrcadlovém sále kosmonoského zámku vystupovala Nad'a Konvalinková. Jak vlastně vnímáte vaše letité přátelství?

„Začal bych trochu jinak. Tak, jak vnímáte Nad'u Konvalinkovou, tak taková je i v soukromí. A o to je to cennější, že jsem v ní objevil přítelkyni na zbytek života – z toho pracovního přátelství se to přetavilo v rodinné, osobní vztahy a já si toho nesmírně vážím. Svěřujeme si i tajemství, rodinné starosti... a je to vlastně nesmírně cenné a osvobozující.“

V jakých projektech vlastně spolu fungujete?

„Máme pořady o vaření – různé se přelévaly v názvech, typech – jak jsme to zrovna pojímali. Třeba jsme vařili ve velkých pořadech se šéfkuchaři, pak jsme také dělali malé všednodenní rubriky do každodenního rozhlasového vysílání. Dnes děláme soutěž Pochoutkový rok, což je soutěž posluchačských receptů – letos

jsme tento pořad pojali „nasladko“. Nad'a vybírá recepty společně se šéfkuchaři Romanem Paulusem a Jaroslavem Sapíkem a já pak jezdím za posluchači a oni z těch vlastních receptů vaří nebo pečou. Pak to společně hodnotíme, na konci roku se všichni sejdem a rozdáváme ceny. Je to moc příjemné. Navíc je to magazín i o tom, jak vznikaly historické pochoutky. Pak děláme Humoriádu, což je zábavní pořad, kde Nad'a s kolegy vzpomínají, jak se natáčely zábavné scénky a pořady, jak vznikaly některé filmy apod. a s tímto pořadem zájždíme i za lidmi po celé republice – a jmenuje se to Humoriáda na cestách. A pak se Nad'a objevuje i v některých speciálech, které vytváříme do rozhlasového vysílání.“

Přiznám se, že s paní Nad'ou Konvalinkovou jsem se osobně dnes potkal poprvé. A hned působí dojmem dámy, která lidi kolem sebe neuvěřitelně nabíjí energií. Máte stejný pocit?

„Mám. Navíc já na ní obdivuji to, že se dokáže přiznat k chybám, umí pojmenovat věci, které se jí nepodařily, nedusí to v sobě, naopak to každému s humorem řekne na potkáni, a tím si získává lidi – nejen publikum. Já si pamatuji jedno heslo, které

Nad'a říká: „Když se něco stane, hoď to do světla.“

Paní Nad'a Konvalinková není jedinou osobností, se kterou se setkáváte. Jaké jsou cesty na nejrůznější zájezdy po republice?

„Někdo chce při cestách odpočívat, většinou si ale povídáme. Jsou to takové obyčejné věci, čím jsme starší, tím víc probíráme i nemoci... (smích). Někdy je to i tak, že někteří okřikují druhé: už buďte zticha, odpočívejte, čeká nás náročný večer... a tak.“

Zmínili jste v jedné z předchozích odpovědí Humoriádu. To je vlastně hodinový pořad na přání. Navíc pořad, se kterým jezdíte za diváky a posluchači. Jaký je o ně zájem?

„Jsme rádi, že je obrovský. Hlavně starší generaci chybí zábavné pořady, které kdysi v televizi byly. Pokud se objevíme s Humoriádou, kde ožívujeme staré scénky a historky, tak to má velký úspěch. Navíc tam jsou i písničky, které už neuslyšíte. Zkrátka kombinace všeho.“

Chce se mi říct, že to ani není práce ...

„Přesně tak. Já vlastně ani neříkám, že chodím do práce. Splnil se mi sen, jsem vděčný osudu, že mě zavál do Českého rozhlasu. A pokud jsme někde na zájezdu, tak posluchači a diváci, kteří za námi přijdou, tak je to nádherná energie. Člověk ji do sebe

nasaje a kolikrát nemůžu třeba ani usnout. A ta energie mi vydrží do dalších dnů.“

Co je pro vás důležitější – práce v rádiu nebo pořady pro živé publikum?

„Jedno bez druhého nemůže v tomto případě být. A jsem šťastný, že to můžu dělat.“

POZVÁNKA SPOLEČNE SRDCEM

Srdečně Vás zveme na Zámecké filmové večery, které jsme pro Vás připravili společně s Muzeem Mladoboleslavska. Přijďte se užít sledování filmů s ikonickou Adinou Mandlovou do kouzelných prostor nádvoří zámku Kosmonosy. Každý promítací večer je připraven doprovodný program a samozřejmě i je prodej občerstvení. Také jsme na každý večer zajistili komentované prohlídky v kosmonoském muzeu, kterými Vás provede pan Jaroslav Horák.

4. 8. zahájí program vystoupení

kabaretního tance a poté budeme promítat film **MRAVNOST NADE VŠE**.

21. 8. zahájí program dobová módní přehlídka a poté budeme promítat film **ŽIVOT JE PES**.

28. 8. promítání filmu **DVA TÝDNY ŠTĚSTÍ**.

Doprovodný program začíná v 19:30, promítání vždy od 20:30. Vstupenky je možné zajistit v předprodeji za 50,- v infocentru Mladá Boleslav či na e-mailu spolecnesrdcem@seznam.cz případně na místě za 70,-.

(jj)

POKRAČUJE ZÁMECKÉ LÉTO

Na začátku června zahájil letošní ročník Zámeckého kulturního léta, a to představením Soudné sestry. Pokračuje také během letních měsíců. V neděli 22. 6. je od 14 hodin na programu Pomněnkové odpoledne, tedy vystoupení kosmonoských mažoretek. Ještě do začátku prázdnin návštěvníci uvidí v úterý 24. 6. od 19:30 hodin představení Slavnosti sněženek v podání Divadelního spolku Hálek z Nymburka. Program pak bude pokračovat v srpnu, a to následovně:

6. úterý 12. 8. v 19. 30 „TCHÝNĚ NA ZABITÍ“, Jakub Zindulka, DS Tyl Mnichovo Hradiště, vstupné 100 Kč

7. úterý 19. 8. v 19.30 „VELKÁ ZEBRA“, Jean-Jacques Bricaire, Maurice Lasayques, Divadelní spo-

lek Dobrovít, Dobrovice, vstupné 100 Kč

8. úterý 26. 8. v 19.30 „MBQUARTET NA ZÁMKU“, koncert Mladoboleslavské smyčcové kvarteto, vstupné 100 Kč

9. úterý 2. 9. v 19.30 „MANŽELSTVÍM K LÁSCE“, Jan Váchal, Divadelní spolek Tyl Bakov nad Jizerou, vstupné 100 Kč

10. úterý 9. 9. v 19.30 „TITÁNI“, Radek Šlangal, muzikál, Nové divadlo Mělník, vstupné 100 Kč

11. úterý 16. 9. v 19.30 „LUCERNA, aneb ŠLOFÍČEK PANA ALOISE“, Petr Matoušek, DS Bazilišek benátský, Benátky nad Jizerou, vstupné 100 Kč

Milada Remešová, předsedkyně Osvětové besedy Kosmonosy

MLADÍ FOTBALISTÉ PODPOŘILI CHARITATIVNÍ PROJEKT

Žáci fotbalového klubu SK Kosmonosy se zapojili do charitativního projektu a podpořili sedmnáctiletého Viktora Lauka. Chlapce, který poté, co se na něj sesunuly v lese klády, ochrnil na spodní část těla a je odkázaný na vozík. Sám ale sportuje, věnuje se florbalu a basketbalu na vozíku. Pro fotbalové naděje to tak byla zajímavá zkušenost, a to hned ve dvou případech.

Fotbalisté si ve prospěch Viktora zahráli v Benátkách nad Jizerou florbal. Konkrétně Filip Boubín,

Mgr. Petr Boubín při florbalovém turnaji.

Pohled na kosmonoskou střídačku při florbalovém turnaji.

Dominik Bruntz, Matěj Havlíček, Matěj Hůlka, Šimon Pospíšil a Vojtěch Kern. Než ale samotný turnaj vypukl, pomohli nafotit dresy, které se dražily v rámci charitativního projektu. Na turnaji byli suverénně nejmladším týmem. Kromě toho, že si zahráli florbal, tak se mohli potkat se zajímavými osobnostmi. Například s legendárním cyklistickým trenérem Pavlem Vršeckým, fotba-

listou Markem Matějovským, paralympikem a lukostřelcem v jedné osobě Davidem Drahonínským nebo bronzovým medailistou z nedávného mistrovství světa v parahokeji Michalem Vápenkou. Mimořádně, oba handicapovaní sportovci se v minulosti objevili při besedě v Zrcadlovém sálu zámku Kosmonosy.

„Kluci si florbalový turnaj moc

Při focení pro charitu si na sebe mladí fotbalisté oblékli například dresy hokejových legend Jaroslava Pouzara, Vladimíra Martince nebo Milana Nového.

užili, byla to po ně příjemná změna. Navíc měli možnost poznat, jak se dělá charitativní projekt a sami ho vlastně podpořili,“ uvedl kouč a manažer kosmonoských fotbalistů pro florbalový turnaj Mgr. Petr Boubín. „Určitě to pro ně byla zajímavá zkušenost a možnost seznámit se s tím, že ne každý má v životě tak-

vě štěstí jako třeba oni. Jsou rádi, že pomohli dobré věci a už se těší, že se zapojí do dalšího ročníku.“

Mladí fotbalisté SK Kosmonosy se tak stali součástí akce, která vynesla Viktoru Laukovi 205 tisíc korun. Pomůže mu s léčbou a také s další rehabilitací.

(pp), fotil Martin Veselý

STALO SE V KOSMONOSECH

Znovu se na stránkách Zpravodaje ohlédneme do nedávné minulosti a připomeneme, co důležitého se na území Kosmonos stalo v letech 2015 a 2020. Pojdte si společně zavzpomínat.

STALO SE V KOSMONOSECH – ČERVEN 2015

Na květnovém zasedání Zastupitelstva města Kosmonosy starosta vyzval ke složení slibu pana Ljulina Christova, který slib následně složil a stal se členem zastupitelstva na základě odstoupení zastupitele Mgr. Heršice, MBA.

15. května bylo dokončeno restaurování malby a štukatury v Zrcadlovém sále na zámku. Poděkování patří restaurátorce paní Mgr. Christa-

nové. Dále bylo v sále umístěno 80 nových židlí.

16. června začalo Zámecké kulturní léto představením „Sněhová královna“.

Na Černínském náměstí byl vysazen za finanční spoluúčasti firmy Compag Mladá Boleslav s.r.o. vánoční strom.

Na zemním vodojemu v Horních Stakorech se konal Den otevřených dveří.

Předposlední květnový den byl věnován oslavám 80. výročí, kdy byl v roce 1935 vyroben první traktor Svobodařák.

STALO SE V KOSMONOSECH – ČERVEN 2020

Červen 2020 se nesl ve znamení

opatření spojených s covidem, přesto se už rozeběhly některé akce.

Začala rekonstrukce vodovodní řady, kanalizace a také plynofikace v lokalitě pod zámkem.

V Psychiatrické nemocnici vznikl krizový štáb, který řešil vše kolem covidu 19. Bylo toho k řešení dost, od předávání informací, zajištění třídění pacientů, po přípravy oddělení pro infekční pacienty.

Základní škola po nastavení všech hygienicko-epidemiologických opatření začala fungovat. Proběhl i zápis do mateřské školky – přihlásilo se 86 dětí.

Bude druhá kosmonoská cyklostezka, zahájení prací je plánováno na červenec 2020.

(red)

LENKA ELISOVÁ, kronikářka

SENIORI NAVŠTÍVÍ JESKYNĚ I ZÁMEK

Spolek seniorů nejen sobě připravil výlety i na letní měsíce. V červenci se vydají na zámek Červená Lhota a do muzea do Deštné, v srpnu navštíví Tetín a Koněpruské jeskyně. První letní výlet se uskuteční v úterý 29. července. Odjezd z Kosmonos je v 6.45 ze zastávky Kosmonosy, nemocnice. Na programu je prohlídka muzea Deštná (cca 2 hodiny), společný oběd v restauraci, prohlídka zámku Červená Lhota (cca 1 hodina) a volný program a možnost zakoupení suvenýrů. Cena za dopravu je 700 Kč za osobu.

Srpnový výlet se koná ve středu 27. srpna. Odjezd z Kosmonos

je v 6.15 ze zastávky Kosmonosy, nemocnice. V plánu je prohlídka Koněpruských jeskyní (cca 1 hodina), prohlídka s průvodcem pamětihodností Tetína (cca 1 hodina), společný oběd ve Svatém Janu pod Skalou, prohlídka barokního kostela sv. Jana Křtitele a jeskyně sv. Ivana ve Svatém Janu pod Skalou (cca 1,5 hodiny). Cena za dopravu je 500 Kč za osobu.

Na zájezdy je nutné se předem přihlásit. Veškeré podrobnosti najdete na webu www.seniorinejen-sobe.cz. Bližší informace poskytne také Pavel Svoboda na telefonu 702 051 284.

(ps)

Letní zámecká romance

Felix Slováček | **Karolína Cingrošová**
klarinet, saxofon, zpěv | soprán

27/8 19 h

nádvoří zámku Kosmonosy

Jiří Knotte
klavír

Vstupné 300/400 Kč

HUDBA Z RÁJE 2025

www.hudbazraje.cz

LETNÍ ZÁMECKÉ PROMÍTÁNÍ V KOSMONOSÍCH

Tři čtvrteční podvečery, tři filmy, tři příběhy s ikonickou ADINOU MANDLOVOU

14. 8. MRAVNOST NADE VŠE
21. 8. ŽIVOT JE PES
28. 8. DVA TÝDNY ŠTĚSTÍ

★ KRÁTKÝ DOPROVODNÝ PROGRAM
🍷 OBČERSTVENÍ

VSTUPENKY ZAKOUPÍTE V INFOCENTRU MLADÁ BOLESLAV NEBO SI JE MŮŽETE ZAREZERVOVAT NA NAŠEM E-MAILU: SPOLECNESEDCEM@SEZNAM.CZ

Pomněnky Kosmonosy
Mažoretky - Twinklity

POMNĚNKOVÉ ODPOLEDNE

Palác T3 Sokol Kosmonosy ve spolupráci s Orlíkem Kosmonosy

22.6.2025

od 14:00 na nádvoří zámku Kosmonosy

www.pomnanky.cz
Pomněnky Kosmonosy
pomnanky_kosmonosy

LOUČENÍ FOTBALOVÉ LEGENDY MARKA MATĚJOVSKÉHO

Je mu 43 let, fotbalovou kariéru spojil především s Mladou Boleslaví a také Spartou nebo Jabloncem. Mimo Českou republiku působil také v Anglii, oblékal dres klubu Reading FC. Zahrál si za národní tým a v nedávno skončené sezóně se stal autorem nejstaršího hatricku v nejvyšší domácí soutěži. Tři góly vstřelil do sítě Českých Budějovic a boleslavskému týmu MAREK MATĚJOVSKÝ pomohl k výhře 4:0. Jeho jméno je ale spojené také s Kosmonosy. Dlouhá léta tady bydlel, ve Sportovním klubu působil jeho starší syn Dominik a dodnes za kosmonoské naděje hraje mladší pokračovatel rodu Benjamin. A právě na tribuně stadionu v Kosmonosech jsme natočili náš rozhovor.

Jak vlastně vnímáte areál SK Kosmonosy, kde jsme se sešli k našemu povídání? Přeci jen za poslední roky se tady udělal obrovský kus práce.

„Areál je moc hezký. Za dobu, co jsem v Kosmonosech bydlel, tak se výrazně změnil k lepšímu. Za mě fantastická umělá tráva a vůbec všichni tady mají skvělé tréninkové možnosti. Je tady příjemné prostředí.“

To ale platí asi také o městě jako takovém? Co říkáte?

„Město má velký podíl na tom, že se tady všechno posouvá. Ať už se

otevřel biotop, sportovní areál, revitalizuje se zámecký park. Obecně se to tady snaží vedení města zvelebovat. Myslím si, že Kosmonosáci mohou být opravdu spokojeni.“

Fotbalisté Kosmonos hrají 4. ligu. Mimochodem, nelákají vás po skončení profesionální kariéry do svých řad?

„Už si myslím, že toho bylo dost. Pár takových nabídek z nižších soutěží přišlo, zatím zdařile všechno odmítám...smích.“

Starší syn Dominik teď aktuálně hraje v Mladé Boleslavi, mladší Benjamin kope za kosmonoské žáky. Jak moc jste se snažil kluky ovlivnit, aby šli ve vašich stopách a věnovali se fotbalu?

„Nechtěl jsem je do toho tlačit. Bylo mi jasné, že s příjmením Matějovský to budou mít rozhodně složitě nebo alespoň složitější, než jsem to měl já. Náš tatka totiž vlastně nikdy nic nehrál. Jsem ale rád, že si fotbal vybrali, zůstali u něj a baví je to a já se je snažím podporovat. Když mi to čas dovolí, rád se zajdu podívat na to, jak se jim daří. Hlavně jsem si přál, aby se nějakému sportu věnovali. Já mám rád hodně sportů. Víím, jak je fajn být v kolektivu a mít spoustu kamarádů, u toho se hýbat a dělat i něco pro své zdraví. Oba zkoušeli vícero sportů a vybrali si fotbal. Jsem za to pochopitelně rád.“

Dokázáte říct, co po vás ve fotbalu zdědili? Co je jejich předností?

„Myslím si, že mají přehled o dění na hřišti. Takže takovou tu nějakou přirozenou kreativitu v sobě mají. Když se jim něco povede, mají radost oni i já.“

Nejvíce jste toho ve fotbalové kariéře odehrál v sousední Mladé Boleslavi. Jak na toto angažmá budete vzpomínat teď, když jste oficiálně uzavřel kariéru?

„Těch vzpomínek a zážitků je samozřejmě ze všech klubů nejvíce. Mladá Boleslav má specifické místo v mém srdci. Působil jsem také v Jablonci, to už je ale hodně dávno. Tam jsem vlastně začínal na profesionální úrovni. Beru to jako nakouknutí do profí fotbalu. Důležitou roli sehrál

la také Sparta (s ní vyhrál ligu, pohár i Superpohár – pozn. autora).“

Co vaše anglické působení?

„Tak to zase byla kapitola sama pro sebe. Anglická liga je asi snem spousty fotbalistů. Mně se ten sen splnil.“

Vaše jméno je spojené také s reprezentací. Za ní jste odehrál patnáct zápasů a vstřelil jeden gól. Bylo to v mnichovské Allianz Aréně do sítě domácího Německa.

„Reprezentovat naši zemi pro mě znamenalo úplně nejvíce. O tom se mi ani nesnilo – a byl to další ze splněných snů. Vždyť tam v tu dobu byli hráči jako Tomáš Rosický, Petr Čech, Jan Koller, Marek Jankulovski, To-

máš Ujfaluši a další, nerad bych ještě na někoho zapomněl. Prostě hodně velká jména českého fotbalu. Já jsem měl tu čest je poznat a být s nimi. Takže si toho moc vážím.“

Konec kariéry jste avizoval už před poslední sezónou. Co vás v tom utvrdilo? Už vám fotbal nepřináší takovou radost? Nebo víc bolí?

„Fotbal mi přináší radost, je to moje velká láska. Opravdu je to ale čím dál tím víc bolestivější. Není to jednoduché udržet s mladými kluky jejich tempo. Už jsem si to prostě vyhodnotil tak, že toho bylo dost a je na čase to zabalit... smích“

PAVEL PETR,
foto JIŘÍ KOROS

VE STOPÁCH SLAVNÉHO OTCE – DOMINIK A BENJAMIN

Jejich tatínek Marek Matějovský je fotbalovou legendou. Loučil se s kariérou. Jak ho ale vnímají jeho synové - osmnáctiletý Dominik a třináctiletý Benjamin? A jak je složité se ve světě fotbalu pohybovat právě s příjmením Matějovský? O tom všem jsme si povídali v areálu SK Kosmonosy.

Kluci, kdy jste vůbec začali vnímat, jak slavného tatínka máte?

Dominik: „Já jsem to začal vnímat po jeho návratu do Mladé Boleslavi. Zpětně jsem pak začal zjišťovat, co vlastně dokázal, s jakými hráči si zahrál, na jaké úrovni to vlastně bylo. V tu dobu to pro mě bylo vlastně nepředstavitelné.“

Benjamin: „Já si s bráchou i tatínkem kopal vlastně od tří let a jsem rád že jsem u fotbalu zůstal. Vyzkoušel jsem si hodně sportů a doufám, že budu mít stejně dobrou budoucnost jako tatka.“

Dominiku, ty jsi zmínil, že ses zajímal o tátovy spoluhráče. Je někdo, koho mu v dobrém závidíš?

„Tady v Česku to určitě budou hráči jako Tomáš Rosický, později třeba David Lafata nebo pro mě velký sympaták Ladislav Krejčí.“

Čeho si na tátovi nejvíce vážíte?

Dominik: „Jeho skvělou vlastností je spolehlivost. Většinou všechno to, co dělá, dělá na sto procent. Nic nevypouští a my se snažíme být stejně poctiví jako on.“

Benjamin: „Já jsem moc rád, že jsem po něm zdědil vizi na hřišti. Že také dokážu dávat stejné průnikové přihrávky jako tatka. Vlastně jsem rád, že to se mnou nikdy nevzdal – já

Synové Marka Matějovského – vlevo mladší Benjamin, vpravo starší Dominik.

už jsem jednou s fotbalem totiž skončil. Ale i v této chvíli mě podporoval. Pak jsem se k fotbalu vrátil a myslím, že je rád.“

Musel vás táta do fotbalu nutit? Nebo tím, že jste ho sledovali, tak bylo jasné, že se vydáte v jeho stopách?

Dominik: „Samozřejmě tam byl určitý náznak z jeho strany. Myslím si ale, že nás oba to obecně ke sportu táhlo. Zvítězil ale fotbal. Je to prostě supersport a všem bych ho doporučil.“

Benjamin: „Mě bavilo to, co už jsem zmiňoval – že jsem si od tří let na zahradě čtál s tatškou i bráchou. Byla to radost a tak jsem si řekl, že se tomu budu věnovat trošičku víc. Nikdy mě do fotbalu nenutil a naprosto mě podporoval v mých rozhodnutích.“

Jak moc se vám věnoval po fotbalové stránce? Byl, řekněme, vašim prvním trenérem?

Dominik: „Samozřejmě by se dalo říct, že ano. Fotbalové dovednosti jsme si ale většinou zlepšovali sami.

S ním jsme spíš konzultovali, co bylo v zápase třeba špatně a co bychom mohli zlepšit. To, co prostě on viděl zvenčí. Takže nějak nám do toho nemluvil, ale rady dával.“

Benjamin: „Vždycky, když jsem se ho zeptal, co jsem udělal dobře a co naopak špatně, tak mi vždycky odpověděl. A vždycky mi poradil, co přesně jsem měl dělat.“

Porovnávají vás často s tátou nebo ne? A je to pro vás příjemné nebo naopak?

Dominik: „Tak těch srovnání slychávám hodně. Na jednu stranu mě to motivuje a nijak mě to neomezuje. Prostě víím, že hraju sám za sebe a tohle je jenom bonus. Že prostě jsem něco po něm zdědil a že mě v něm třeba vidí.“

Benjamin: „Já jsem také velice rád, že mě k němu přirovnávají. Říká se totiž, že jsem jediný ve své kategorii, kdo umí přihrávky jako táta. Takže pro mě je to spíš příjemné přirovnání.“

My jsme doposud nezmiňovali, jak se vám vlastně daří ve vašich věkových kategoriích?

„Dominik: „Já jsem teď dorazový ročník U19 a hrajeme celostátní ligu, což je nejvyšší soutěž. Oblékám dres FK Mladá Boleslav.“

Benjamin: „Hraju za SK Kosmonosy, v žákovské kategorii U15. Hrajeme krajské přebory.“

Chcete se do budoucna fotbalem živit? Jak si vůbec plánujete svou sportovní budoucnost?

Dominik: „Tak samozřejmě bylo by hezké, kdybychom se fotbalem mohli živit. Musíme ale být realisti. Ne každému se to poštěstí. Samozřej-

mě, kdyby se to povedlo, tak to bude super. Když ne, tak se svět nezboží.“

Benjamin: „Pro fotbal jsou otevřené dveře. Už mám ale i jiné zájmy.“

Kromě sportu je důležité také vzdělání. Co studujete? Jaké studijní plány sprádkáte do budoucna?

Dominik: „Já jsem teď maturoval na Středním odborném učilišti Škoda Auto, obor IT technik pro výrobní systémy. Chtěl bych pokračovat kombinovaným studiem na vysoké škole. Abych se mohl věnovat i fotbalu.“

Benjamin: „Chodím do osmé třídy základní školy. Po devítce mám v plánu se přesunout na gymnázium. Pak bych se teprve rozhodl, co bude dál.“

Zpátky ale k tatínkovi. V Mladé Boleslavi se loučil s kariérou. Jak moc vám na hřišti bude chybět a co mu přejete do dalších let?

Dominik: „Chybět bude myslím úplně všem. A co bych mu popřál? Hlavně zdravíčko a aby ho dál bavil jakýkoliv sport. Vedle fotbalu hlavně golf, který má moc rád. Zkouší i nové sporty.“

Benjamin: „Já mu přeju hlavně zdraví. Ve fotbale toho dokázal oprav-

du hodně. Zanechal tady pochopitelně výraznou stopu. Snad jednou dokážu to, co on.“

Tak na to ještě navážu – je tedy šance, že se příjmení Matějovský znovu v budoucnu objeví v lize?

Dominik: „Upřímně – to je ve hvězdách. Uvidíme ale, jaké karty nám osud vyloží na stůl. Snad se to podaří. Myslím si, že oba tomu věnujeme hodně. Pokud se to má stát, tak se to stane.“

Benjamin: „To já nedokážu vůbec říct, jestli to zvládneme nebo ne.“

PAVEL PETR,
fotil JIŘÍ KOROS

Dominik Matějovský (vlevo) a jeho bratr Benjamin při rozhovoru pro Zpravodaj

MEMORIÁL VÁCLAVA JEŽKA

Fotbalový klub SK Kosmonosy usiluje o pořádání zápasů tradičního juniorského turnaje – Memoriál Václava Ježka. Klání pro mládežnické reprezentační výběry se pravidelně koná od roku 1994. Václav Ježek byl úspěšným fotbalovým trenérem. Vedl Spartu nebo Duklu a působil také v zahraničí. Konkrétně v Nizozemsku a Švýcarsku. Vedl rovněž reprezentaci Československa, se kterou

slavil triumf v roce 1996 na mistrovství Evropy v Bělehradě. I díky tomu zvítězil v anketě O nejlepšího českého fotbalového trenéra dvacátého století. Na jeho počest se tedy koná prestižní mládežnický turnaj. Pokud Kosmonosy uspějí s žádostí, tak se na hřišti SK odehrají tři zápasy, a to na začátku září. V prázdninovém dvojčísle vás budeme informovat, jestli klub pořadatelství získal. Šanci má velkou! (pp)